

[Ole M. Nielsen]

relse som sagt kun hjælpe ganske få, og en vedtagelse af beslutningsforslaget risikerer at opbygge forventninger hos alle med inkonvertible lån.

Derfor er vi selvfølgelig også nødt til at være positive over for det, for ellers ville det jo komme til at stå, som om de gode borgerlige partier simpelt hen var kommet med redningen for de stakler, der har inkonvertible lån, og de elendige regeringspartier vil ikke være med til noget som helst.

Det vil de regeringspartier, også selv om det kun drejer sig om nogle få, men vi vil bare ikke stikke folk blå i øjnene. I Kristeligt Folkeparti vil vi nemlig gerne være med til at hjælpe, også selv om det kun drejer sig om enkelte mennesker, for vi går ind for det enkelte menneske og ikke bare grupper, der er mange stemmer i. Vi ønsker at arbejde videre med denne sag.

(Kort bemærkning).

Kirsten Jacobsen (FP):

Kristeligt Folkepartis ordfører kan ikke have læst, hvad der blev sagt under førstebehandling, og så vidt jeg erindrer, har Kristeligt Folkepartis ordfører heller ikke deltaget i udvalgsarbejdet. Som følge deraf er der ikke noget at sige til, at Kristeligt Folkepartis ordfører ikke ved, at forslagsstillerne ganske klart har tilkendegivet, at vi er fuldstændig opmærksom på, at dette forslag ikke løser problemet for alle, men kun for en lille gruppe. Det ved vi, og der er da heller ingen, der har tænkt sig at prøve på at gå ud og fortælle noget andet. Det er sagt fra denne talerstol utallige gange, så det ikke kan misforstås. Det er også sagt under udvalgsarbejdet.

Men der er jo ingen grund til at undlade at hjælpe nogle, fordi man ikke kan hjælpe alle, og der er slet ingen grund til ikke at hjælpe dem, hvis de selv skal betale for hjælpen.

Det, man hjælper dem med i relation til disse indlåsningsproblemer, er, at de kan tage et arbejde i en anden del af landet og komme af med deres hus, ligesom man hjælper landmanden eller andre, som skal have omprioriteret deres hus. Jeg vil gerne gøre opmærksom på, at det står højt og tydeligt i forslaget, at det er udgiftsneutralt for staten, og hvis Kristeligt Folkepartis ordfører havde læst de bilag, der er kommet fra finansministeren, ville Kristeligt Folkepartis ordfører også vide, at det efter skat

oven i købet giver indtægter til staten. Så selv om Kristeligt Folkepartis ordfører ikke ville høre på forslagsstillerne og tro på, hvad vi siger, eller hvad der står i forslaget, går jeg ud fra, at Kristeligt Folkepartis ordfører tror på de bilag, vi får fra regeringens egen finansminister, og deraf fremgår det, at dette forslag vil give indtægt til staten efter skat.

(Kort bemærkning).

Pernille Sams (KF):

Tidligere i debatten spurgte jeg hr. Jørn Pedersen, hvad regeringen vil, som ikke ligger i dette forslag. Det kunne hr. Jørn Pedersen ikke svare på, men måske hr. Ole M. Nielsen vil forsøge at besvare det spørgsmål, som i virkeligheden er helt enkelt, og som jeg gerne vil gentage: Hvad vil regeringen, som ikke ligger i dette forslag?

Hr. Ole M. Nielsen gjorde i sit indlæg meget ud af at fortælle, at dette her jo ikke hjalp så mange. Det har vi nu heller aldrig sagt – vi har aldrig sagt, at det hjælper hele Danmarks befolkning – men det hjælper dem, der har hjælp behov, og hvor det kan svare sig at gå ind og hjælpe sig selv.

Under førstebehandling gjorde regeringspartierne meget ud af dette spørgsmål, og finansministeren sagde som sagt, at forslaget faktisk slet ikke hjalp nogen af dem, der har problemer med inkonvertible lån. Derfor vil jeg gerne spørge regeringspartierne, om de har læst nogen af de henvendelser, som ligger i Boligudvalget om denne sag, f.eks. skriver Landboforeningerne, hvor langt hovedparten af de inkonvertible lån jo er placeret, til Boligudvalget, at de kan give deres fulde støtte til det fremsatte beslutningsforslag, for selv om forslaget ikke indebærer nogen ydelsesstøtte for låntagerne, lægger Landboforeningerne stor vægt på, at det giver mulighed for at omlægge de inkonvertible lån, som i mange tilfælde spærrer for tillægsbelåning og omprioritering. Længere henne i samme henvendelse skriver de:

»Forslaget løser ikke alle problemer, men det indebærer, at man kan komme ud af det pågældende låneforhold, uden at obligations-ejerens løbende indtægter berøres og uden udgifter for staten. Derved ophører stavnsbindingen for de landmænd, som for tiden ikke kan sælge ejendomme på grund af de inkonvertible lån.«